

[Jeppe Kristensen.]

se, som gør, at digebestyrrelserne hurtigere kan få foretaget en ny udgiftsfordeling i takt med den foreslåede partsfordelingsmulighed.

Vi kan tilslutte os smidiggørelsen i partsfordelingen, men vil altså gerne i udvalget have undersøgt mulighederne for at dele udgifterne ved digerne i Danmark sådan, at udgiften for dem, der sikrer kysten, betales af staten, og det, der kommer ind af fordele derved i øvrigt, tages op som udgifter, der skal deles af dem, der har gavn af det.

Vi vil gerne være med til at give lovforslaget en udvalgsbehandling og tilsiger velvillig behandling.

Overgaard Nielsen: Det er uden tvivl rigtigt, som ministeren udtrykker det i den skriftlige fremsættelse, at lov om diger til beskyttelse mod oversvømmelser trænger til en ajourføring. Det illustreres allerede tilstrækkeligt tydeligt deraf, at den nugældende lov taler om, som det er nævnt, bøder fra 4 kr. til 100 kr. og fra 1 kr. til 10 kr., som, og jeg citerer,

„tilfalde de fattiges kasse i det sogn, i hvilket forseelsen er begået“.

Den socialdemokratiske ordfører har jo også nævnt andre eksempler. Man kan ikke indvende noget imod, at den slags kuriositeter fjernes, og man kan heller ikke indvende noget mod lovforslagets hovedhensigt, som er den at give mulighed for en ændring af bidragene til digers vedligeholdelse. Digeloven er jo fra 1874, og den fordeling af udgifterne efter areal, som dengang kunne være rimelig, er i dag helt uhensigtsmæssig. Der er jo sket et og andet ved de danske strande siden, og der ligger ganske andre værdier i dag end værdien af den jord eller det sand, der i 1874 lå til grund for fordelingen.

Det radikale venstre kan altså være enig i det princip, der ligger til grund for lovforslaget. Men der er et enkelt synspunkt i bemærkningerne til lovforslaget, som jeg står lidt uforstående over for. Der tales her om den skæve fordeling af udgifterne, og så siges det,

„at dette forhold kan have indvirkning på størrelsen af de udgifter, der afholdes til vedligeholdelse og reetablering af beskadigede diger.“

Jeg var så naiv at tro, at det første krav var, at digerne skulle vedligeholdes, så de var i forsvarlig stand, med andre ord, at man ikke ønskede en gentagelse af stormflodskatastrofen i 1872. Men nu oplyser bemærkningerne til lovforslaget os altså om, at digernes tilstand afhænger af, om man lokalt vedtager tilstrækkelig store bidrag til vedligeholdelse og reparation; og fordi bidragene er uretfærdigt fordelt, risikerer man, at bevillingerne bliver for små og digerne dårligt vedligeholdt. Det kan næppe være holdbart i betragtning af de menneskelige værdier, der i dag står på spil, hvis vi skulle få en stormflod som i 1872, og stormflodskatastrofen i Holland og det nordlige Vesttyskland for nogle år siden burde være tilstrækkelig advarsel.

Derfor synes jeg, at de nævnte sætninger i bemærkningerne til lovforslaget rejser spørgsmålet, om digerne landet over, måske især i Sønderjylland, er tilstrækkeligt sikret; de rejser også spørgsmålet, om de ejendomme, der ligger lige bag digerne, skal være alene om at bære udgifterne, selv om disse altså bliver rimeligt fordelt. For i hele baglandet ligger der jo i dag beboelser og virksomheder, der vil blive ramt i tilfælde af en katastrofe, og det vil ramme os alle sammen. Spørgsmålet er vel i virkeligheden, som også venstres ordfører var inde på det, om det ikke er en amtskommunal opgave eller en statsopgave at betale vedligeholdelsen af digerne. I denne forbindelse kunne det være godt i udvalget at få at vide, hvor store udgifter det vil dreje sig om.

Der rejses altså en række problemer, som jeg regner med vi kan få belyst i udvalget. Men jeg vil lige tilføje, at jeg synes, det må hilses med tilfredshed, at det lollandske digelag har rejst problemet om udgiftsfordelingen over for ministeriet. Det kan måske medføre andre nødvendige ændringer, og det illustrerer for mig betydningen af, at lokale myndigheder, interessegrupper og enkeltpersoner landet over er opmærksom på urimeligheder i lovgivningen og gør folketinget opmærksom på disse urimeligheder; et sådant initiativ udefra kan kun være et godt grundlag for en fornuftig lovgivning.

Jeg kan altså på mit partis vegne anbefale lovforslaget med de forbehold, jeg her har nævnt, om oplysninger under udvalgsarbejdet.